

նաեւ լ, յ, ց նախդիրներուն առջեւն ալ ապա-
ծարց կը գրուի, այսպէս՝ լ'աւ, յ'աւ, ց'աւ, յ'ի-
ն, ց'իւ, ց'իւ, որոնց մէջ ապաւծարցը բար-
րովին անպէտ եւ աւելորդ է: Այսպիսի նորու-
թիւն մըն է դարձեալ՝ հայերէնի մէջ Վրէ-
(.) տեղ, Վրէ- (.) գործածութիւնն՝ ըստ եւրո-
պական լեզուաց:

Ցպագրութեան մաքրութիւնն ալ գլոյն
շշանակութիւն չունի դասագրքի մը համար: Թե-
եւ առաջինպէս գործոյս տպագրութիւնն բաւական
մաքուր է, բայց գրքին վերջը շշանակուած էջ
մը տպագրական սխալներէն դուրս կը քան տա-
կաւին բազմաթիւ վրիպակք եւս, որք դասա-
գրքի մը համար շատ քնասակար են:

Խօսքերնիս ամիսիկելով կ'ըսենք. իւր թե-
րութեամբքն հանդերձ ունի դասագիրքս իւր
շատ մ'առաւելութիւնքն ալ, մանաւանդ՝ իւր
հիմնական աւանդման կերպը, որ կը յուսանք
թէ շատ դիրութիւն եւ օգուտ պիտի մատու-
ցանէ թէ՛ աշակերտին եւ թէ՛ ուսուցչին, ման-
աւանդ՝ եթէ նոյն գրութեամբ գործքին շարու-
նակութիւնն ալ հրատարակուի Յրդ. հեղինա-
կին կողմանէ:

4. Գ. Զ.

ԱՅԳԱԳՐԱԿԱՆ

ԱՅԳԱԳՐԱԿԱՆ ԺԱՊԱՐԿԱՆ ԴԱՐՈՒՄԻ ՏՐԱԳԻՏԱՆԻ ԿԵՆՏՐՈՆԻ ԳՐԱԴԱՐԱՆ

Ամպին կուտալը թաթնուելու նշան է.
Ուր տեղ հաց, ու տեղ կաթ.
Բարկ քաջախը իր ամանը կէքէ կու.
Աստուր մալին տէր մի ըլլար.
Ուրկէջ բարակ է անկէջ թող կտորի.
Սատանան ունի երկու տղայ. մէկը սելիկ մէկը պելիկ.
Նալլաթ սելիկն ալ պելիկին ալ.

Մորդուն ամէշ քսածըյայ ըլլայնա լեւնեղը տեղի մար.
Ամէն լուս տեսնողը հաճէ չէ.
Օգս նետեցի եայլս կախեցի.
Կրակը ընկած տեղը կ'ընէ կու.

Ձունը քնորմակ է ամմա կ'ընթիւն վրան մտտն կու.
Համբերութիւնը կենաց է, ամմա շատն ալ տանջանց է.
Համբերութեանը շատը էշուն վայելէ կու.
Համբերէ պապան քեզի քան քեռէ.

Ամէն մարդ իր փոսը պիտի լեցնէ.
Խաւով մի ըլլար կը կախուի, ինծի մի ըլլար կը կոխուի.
Ամէն ծաղիկ հոտ չունի.

Անէկ օրը վաղընկուց, աղէկ տղան պատիկուց.
Ցղին երես տալու ըլլաս, աստառն ալ հետը կ'ուզէ.
Համբն չգնաց ծովս ֆըթնայ չ'ըլլար.

Մարկու մօտ նողո մոմին լուսը զօրաւոր կ'ըլլայ.
Մեղքը լալով պարտքը տալով.

Էջը էշուն քով կապես, ես ատօքը, ես փառօքը.
Սուտին ծրազը մինչեւ կէս գիշեր վառի կու.

Սոյն ու հաց սիրտը բաց.
Համա քնորմը լուս ակամբ պէտք է.

Սոնին անուշ չ'ըլլար.

Աջէն ազատեց, կալին կերուց.

Շանտանը իր տակը լուս չը տար.

Ցած էշուն վրայ ըլլայ նեմուտի կու.

Քշնկինը դմակը մննէ կ'ըլլայ. ամէն պակաս ծածկէ կու.

Գովաջող հաւուն կուտ շատ կու տան.

Մէկ տունը Երկու կեսուր ըլլայ նա, հարսին քանը ա-

ռաշ էնթթար.

Սուտին տունը էրեցս մարդ չընհատաց.

Քիրտը եղ շատ գանկու ըլլայ վրան քսէ կու.

Դուն կ'ընթայր, ես կու գայի.

Առաջ ածէ, վերջը կոկոսայ.

Մարդուն աչքը ելլէ անիկ աղէկ է, քան թէ անունը.

Օրուն օր կախիմ իողին էնթթար.

Մորդը քէշին ալ ունի.

Գեղ առաւ քաղաք ծախեց.

Ձենէ չի գիտեր, վրատը ծնորէ իր ձգը.

Աստուած ողորմած է ըսողը անօթի կը մտայ.

Լանգալը տար տար կ'ուտի.

Ուզան բերանը կ'ըման կով է.

Ես խմեցի դուն գիտուցար.

Ցորինին հակը ծառ մը չէ, քայք վրայէն ինտըն կը մտնի.

Ժեծով մարդ էրախէ ըլլար նա, էշնը ալ մարդու սը-

րայ կ'անցնէին.

Մեծնողի հոգուն աղօթք ընող շատ կ'ըլլայ.

Սեւ հողը գէշ ալ պարտէկ կու աղէկն ալ.

Աստուած լեզը կը նայի. ծունը անող կէտի կու տայ.

Գառին դասաւորը գալը ըլլայ նա, գառը տայմա հախ-

տուց կ'ընէ կու.

Մեղքը քննողը մարդ կը լզէ.

Լալով ողբալով մտնող էրախէն.

Մէկ թուրով կրակ չի մարդի.

Ես քուն բախտս արթուն.

Մարդ մը իր ձին քսառուն տարի կը քշէ մշտանը.

Շանը հետ քարեկամացի, որպէս գի քեզ չխաժնէ.

Զգողաց, շտեմնողին առի.

Ողջ հաւը մտած խորզէն աղէկ է.

Աշխատասէր մարդը քունին մէջ անգամ կը գործէ.

Ես մեղաւոր դուն մեղաւոր. արքայութիւն ո՞վ երթայ.

Նոր հագուստին կարկտան չի վայելի.

Առաջ պելիկ. ետքը տնիկ, ետքն ալ կ'ընէ.

Ես հուտին որ ֆուսանտ գտնէ քրիստոս նորին կը խաշէ.

Գլուխը քարեկամ գործը մի քնքը, որն որ պէտք է անընէ.

Հարուստն ու աղքատ, հետեւին տարաժնէ մէկ պա-

տանը.

Ժաղիկը ծաղկին նայելով կը քսողի.

Առաջ նազ կ'ընէ. վերջը հազ կ'ընէ.

Հաւաքեց

ՆՇԱՆ Գ. ԴՅԵՇԵՆ

